

פרשת וארא

”..ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה” (ו', ט')

האם יש בציון תגובתם זו משום הטלת אשמה או יש בכך משום הצדקה?

'מכילתא'- וכי יש לך אדם המתבשר בשורה טובה ואינו שמח?

ומסביר המדרש: 'ומעבודה קשה'- היה קשה בעיניהם לפרוש מעבודה זרה!

משמע שהעבדות במצרים לא הצטמצמה בתחום החומר והלבנים בלבד, אלא היתה זו עבדות רוחנית ובאותן שנות גלות רבות הסתגלו בני ישראל לעולם המצרי – אלילי ולאותה עבודה זרה ממנה לא רצו לפרוש.

(מתוך ספרו של ישעיהו ליבוביץ'- שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע)

מברכין החודש - ראש חודש שבט ביום רביעי. אין אומרים אב הרחמים. המולד ליל ד' שעה 02.00 25 דקות 21 חלקים. (לוח א"י הרב קוצנינסקי)

פרשת השבוע: שפרה אסולין

שבת פרשת וארא		ימי החול	
הדלקת נרות	16:37	זמן תפילין /טלית	05:48←05:48
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית לימוד מדור לדור (במקביל)		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:16←09:17
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:37	מנחה וערבית	16:50
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	שקיעה	16:58←17:04
צאת השבת	17:35	ערבית	20:10

שבת
שילום

מט f צבדיט יס צבדיט

באמצע פרק ו' הפותח את פרשתנו אנו נתקלים בפסוק מוזר:

"וַיִּדְבֶר ה', אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן, וַיֹּצִיאוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶל-פְּרַעֲה מִלְּפָנֶיךָ מִצְרַיִם--לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם."

אפשר להבין שצריך לצוות את פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים, אך מה צריך לצוות את בני ישראל?

מהמשך הפסוק נראה כאילו גם ישראל עצמם מצווים ל"הוציא את בני ישראל..."

אכן, רש"י מפרש, בהסתמך על המילה "אל בני ישראל", שמדובר כאן בציווי שמושה ואהרון צוו בנוגע לעם ישראל: "צוה עליהם להנהיגם בנחת ולסבול אותם". כלומר, פסוק זה מכיל שני ציוויים שונים בתכלית – אחד לפרעה, להוציא את בני ישראל ממצרים, והשני למנהיגי העם, להנהיגו בסבלנות ובאורך רוח (אתגר שכפי שאנו יודעים כבר אז לא היה פשוט...). למרות שהדבר מתאים ללשון "אל", קשה להבין כיצד זה מתיישב עם ההקשר ועם סיום הפסוק.

ואכן בתלמוד הירושלמי, בפרק ג' של מסכת ראש השנה, אנו מוצאים פירוש מעניין וחתרני, שאולי מיישב טוב יותר את הקושי בפסוק:

"...דבר אחר: תקיעת שופר תלויה בבית דין ושילוח עבדים תלוי בכל אדם. ואתיא כהיא דאמר ר' שמואל בר רב יצחק (שמות ו) "וידבר ה' אל משה ואל אהרון ויצום אל בני ישראל" – על מה ציום? על פרשת שילוח עבדים. ואתיא כהיא דאמר ר' הילא לא נענשו ישראל אלא על פרשת שילוח עבדים. הדא הוא דכתיב (ירמיהו לד') "מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי וגו'".

לפי דברי התלמוד הירושלמי בפסוק המובא בראשית דברינו, מצוים ישראל בעצמם לשלח עבדים! אם נחבר זאת להקשר הפסוק נראה שכוונת הירושלמי, שגם בשיא השעבוד והעבדות, היו בקרב העם, לא להאמין, אדונים ועבדים. לפני שמושה יצווה את פרעה לשלח את עבדיו, צריכים ישראל עצמם לשלח את עבדיהם.

דברים מתמיהים אלו של הירושלמי, מבוססים על פרק לד' בירמיהו, שמחד, מתאר מציאות דומה מאוד לתמונה הסוריאליסטית המתוארת כאן, ומאידך קושר את מצוות שילוח העבדים לתקופה המדוברת:

"יג פה-אמר ה', אלוקי ישראל: אנכי, כרתי ברית את-אבותיכם, ביום הוצאתי אותם מארץ מצרים, מבית עבדים לאמר. יד מקץ שבע שנים תשלחו איש את-אחיו העברי אשר-ימכר לך, ועבדך שש שנים, ושלחתו חפשי, מעמך..."

פרק לד' בירמיהו מתרחש בעיצומו של המצור הבבלי בימיה האחרונים של ירושלים. הנביא מוכיח את יושבי העיר על שאינם מקיימים את מצוות שילוח העבדים, ומשום כך לא נשמעת תפילתם וישועתם ממאנת להגיע. גם כאן מתוארת מציאות כמעט בלתי נתפסת- בעיצומה של מלחמה ומצור איום ואכזר, עדיין נכבשים יהודים כעבדים תחת אחיהם. גם בשיא השפל הלאומי, במציאות כל-כך קשה, עדיין קיימים מעמדות נוקשים, וריבוד חברתי בלתי מתפשר. אם כך בירושלים של ערב החורבן, אף בכור הברזל של מצרים, ערב הגאולה, ניתן לדמיין מציאות שדורשת ציווי: "תשלחו איש את-אחיו העברי..."

מתוך עיון משווה בין ירמיהו לפרק המקביל במלכים ניתן ללמוד שגם בירושלים, שחרור העבדים הוביל לשחרור העיר, אך על כך אולי ארחיב בפעם אחרת.

ועדיין יש מקום לשאול- מה הקשר בין שחרור עבדים פנים חברתי, ליציאת העם לחירות? אפשר להסביר שמדובר פשוט בהנהגת מידה כנגד מידה – מי שמשחרר את עבדיו יזכה להשתחרר בעצמו. אך נדמה שניתן להסביר זאת גם באופן חברתי וחינוכי – ספר שמות, בדגש על הפרשות הראשונות, עוסק כולו בתהליך יצירתו ועיצובו של העם. בהפיכת משפחת יעקב לעם ישראל. תהליך זה מורכב הן בהסדרת "יחסי החוץ" של ישראל (מול המצרים ושאר הלאומים בסביבה) והן בתיקון יחסי הפנים, תיקון החברה וביסוס חוסנה וערכיה.

לפני שמלמדים מצוות וחוקים, צריך ליצור בסיס חברתי יציב ובריא. רק עם מגובש ומאוחד, בו כל אחד מרגיש שייך, מכובד ואנושי, שווה ערך ושותף לדרך, יכול לעמוד באתגרים הקשים הניצבים בפתח. להתעלות, להתקדש ולממש את ייעודו האוטופי – "ונברכו בך כל משפחות האדמה".

אלה אלה

למשה בן צבי, אתך באבלך במות אחותך

אלישבע וגנברג ז"ל

קיבוץ סעד

חודש שבט

"אלה אלה.."

(תשס"ט)	ז' בשבט - יום פטירתו של חברנו מנחם אפלבוים ז"ל
(תשנ"ד)	י"ז בשבט- יום פטירתה של חברתנו יסכה לנדאו ז"ל
(תשס"ז)	י"ט בשבט- יום פטירתו של חברנו אברהמי רוזנמן ז"ל
(תשס"ח)	כ' בשבט – יום פטירתו של חברנו אבא נוריק ז"ל
(תשמ"ז)	כ"א בשבט- יום פטירתו של חברנו מרדכי גולדפדן (גרט) ז"ל
(תשס"ט)	כ"א בשבט- יום פטירתו של חברנו יעקב קיני (קבוס) ז"ל
(תשע"א)	כ"ח בשבט – יום פטירתו של חברנו שלמה אש ז"ל
(תשנ"ו)	ל' בשבט - יום פטירתו של חברנו נחמן צור ז"ל

אהרון אפלפלד ז"ל

בשבוע שעבר הלך לעולמו הסופר חתן פרס-ישראל אהרון אפלפלד ז"ל.

בראשית שנות השמונים, נפל לידיי ספרו של אפלפלד **מכרה-הקרת**. הספר שעוסק בין היתר בשאלת האמונה בשואה, נגע וטלטל אותי עמוקות.

באחד הימים פגשתי את בת-דודתי תחיה תמרי, שהייתה באותם הימים עורכת **עמודים**. (תחיה ואני דור שני לשואה). היא שאלה אם אסכים לכתוב ביקורת על הספר לעמודים. השבתי שקטונתי מלהיות מבקר ספרותי, אך אשמח להיפגש עם אפלפלד, ולשמוע מכלי ראשון על עצמו - ועל הספר.

בדחילו, צלצלתי אליו והוא באדיבותו ובקולו הרך הסכים להיפגש איתי. וכך בוקר אחד מצאתי את עצמי עולה לירושלים למפגש מרגש מאין כמוהו. הוא הזמין אותי לפינתו הקבועה שבבית הקפה אנה-טיכו בירושלים. הוא שילם עבור כוס הקפה והעוגה עבורי, ואני אחוז התרגשות ניסיתי לחדור ולו במעט לעולמו – ולספרו. ביד רגישה ועדינה הוביל אותי אפלפלד במשעולי נשמתו הגדולה.

שאלה אחת השארתי לסוף הפגישה. ביקשתי שיאשר לי סיפור ששמעתי פעם מהמשורר חיים גורי. הסיפור על ילד בן תשע שהצליח להימלט מביתו, אחרי שאמו נרצחת ע"י הנאצים. נע ונד בין כפרים ועיירות בורח מאימת הקלגסים. הילד הקטן נוטל חבל עבה, וקושר בו את מכנסיו בכל כוחו, כדי להסתיר את יהדותו. הוא קושר קשר ועוד קשר, מהדק היטב שלא יצליחו להפשיל את מכנסיו. שנתיים תמימות משוטט הילד ברחבי אירופה העשנה, עד שהוא ניצל. חודשים ארוכים אחרי המלחמה, עדיין נותר חריץ עמוק במותניו, שריד לחבל שחבק את חלציו.

אפלפלד הקשיב לשאלתי, והשיב שאמנם הוא הילד ההוא, אך ביקש שלא להרחיב בעניין.

אפלפלד אמן התמצות, כל משפט שלו הוא בבחינת מועט המחזיק את המרובה. הקריאה בספריו הינה חוויה ספרותית נדירה. עכשיו אחרי ארבעים ושבעה ספרים, הוא כבר לא איתנו.

אפלפלד ז"ל סופר ענק, ויותר מזה – בן אדם.

יהי זכרו ברוך.

צאוס ברט

שיצורי השבת

השבת יועברו השיעורים בבית-הכנסת על ידי הרב בני לאו.

לאחר תפילת ערבית – "שיר השירים כמגילת השבת".

לאחר תפילת שחרית – שיעור פרשת השבוע (אנא הביאו חומש).

הציבור מולאן - ולצד דת

elife הצרות

הראשונה על פרי השבוע וארא - ידיעת ה'.

רבות נכתב על המונח 'ידיעת ה' ולכן רק נוסף שבפרשתנו מופיע המונח בהטיות שונות שבע פעמים, פעם שמינית בתחילת הפרשה הבאה 'בא'. אחת הדרכים להבנת נושא 'ידיעת ה' מופיעה בהמשך הספר בפרק לג' פסוקים יב' יג', (פרי כי תשא) כאשר משה מבקש: "הודיעני את דרכיך ואדעך" בשני פסוקים אלו, נושא הידיעה מופיע ארבע פעמים: הודעתני, ידעתך, הודעני ואדעך". ראב"ע על אתר, מנסח זאת בחדות לשונו: וטעם "הודיעני נא את דרכיך" כי יוצר בראשית אין כוח בנברא לדעתו, כי אם בדרכיו, ומי שיודע דרכיו ידענו". דרך דומה שמביאה הסבר לשמותיו של הקב"ה וגם למעשיו (דרכיו). מובאת במדרש, בדרשתו הנפלאה של ר' אבא בר ממל, בתשובה לשאלת משה: "ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם?" (גי' - יג') עונה ר' אבא בר ממל:

"אמר ליה הקב"ה למשה: שמי, אתה מבקש לידע? לפי מעשי אני נקרא:

פעמים אני נקרא ב"אל שדי", ב"צבאות", ב"אלוקים", ב"ה'".

כשאני דן את הבריות אני נקרא "אלוקים",

וכשאני עושה מלחמה ברשעים אני נקרא "צבאות"

וכשאני תולה על חטאיו של אדם, אני נקרא "אל שדי"

וכשאני מרחם על עולמי אני נקרא "ה'".

(שמו"ר ו' - ג', מתוך המאמר 'הנאום המכונן' סלנט).

** ** *

הערה שנייה, על פרשת השבוע שעבר, פרי שמות - אין בעל הנס מכיר בניסו ("המיליונים").

בשיחה שהייתה לי בשבוע שעבר עם "בר חכימא", שוחחתי על הפסוק בתחילת הפרשה: "ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם". התפעלתי מחמישה פעלים שמדגישים ומסבירים כיצד הפכו המעטים שבאו למצרים (שבעים נפש) למיליונים. ענה לי בר שיחי: ראה, הפלא נמשך גם בימינו. לפני תחילת המדינה בשנת 1947 מנינו כחצי מיליון יהודים ואילו כיום לאחר כשבעים שנה, אנו מונים קרוב לשמונה מיליון! טוב אמרתי אתה יודע זו עלייה מרוסיה ועוד ארצות. ענה לי בר שיחי: טוב, תוריד מיליון, תוריד שני מיליון, עדיין גם שישה מיליון הוא נס ענק! והאם אנו מכירים בגודל הנס? הרי על כך נאמר: "אין בעל הנס מכיר בניסו" (מס' נידה לא' ע"א)

** ** *

הערה שלישית על ענייני חול - הכיפה (לא כיפת ברזל ולא כיפת השמים).

זה זמן רב שחכתי בדעתי אם להעלות את נושא הכיפה לדיון בציבור. לאחר ששמעתי דעות שונות בעניין, החלטתי 'בדחילו וברחימו' לכתוב על כך, זאת בעיקר כדי לשמוע דעות ותגובות מן הציבור. האם יש מקום לדון בנושא? מה משמעות יש לכיפה? ולצורך הדיון נניח לשאלת ההלכה, שהיא לא מעניינינו. האם הכיפה היא סמל, זהות, או הזדהות? ומה מקומה של הכיפה בצביון קהילתנו? ודגש על תוך הקהילה ולא מחוצה לה.

אודה למי שיהיה מוכן להתייחס לנושא.

פער"ת

(חלק ב')

הערה למי ששכח – פירוש הכותרת: פענוח שגוי של ראשי תיבות.

המקרה הידוע ביותר בתחום זה הוא הסוגריים אחרי המילה מגדיל בברכת המזון, ובהם ההערה שיש לקרוא ב: שבת, יו"ט, ועוד, (כיד הדמיון והרגש) – מגדול במקום מגדיל. מה המקור להערה זו? המדובר בשירת דוד, המופיעה בפעם הראשונה בשמואל ב, פרק כב – וכן בתהילים פרק יח. הפסוק המסיים את השירה בשמואל מתחיל במילה שהכתיב שלה הוא: מגדיל, אבל יש שם הערת המסורה, שהקרי (כלומר איך צריך לבטא) הוא מגדול. לכן בשלב מסויים הכניס מישהו הערה לאחר המילה מגדיל: (בש"ב – מגדול). כעבור זמן, ביקש מישהו אחר להקל על המברכים ולפענח את ראשי התיבות, שפרושן היה (בשמואל ב), באופן שגוי ל – בשבת.. שוב עבר זמן, ומישהו סבר שאין זה הגיוני להפלות בין שבת ליום טוב – ולכן הוסיף "וביו"ט". מכאן כבר היתה הדרך קצרה עד שנוספו גם חול המועד וראשי חודשים... אבל בשלב זה העסק נראה ארוך מדי וההערה קוצרה כדלהלן: ביום שמתפללים מוסף וכן במוצ"ש.. בסידור שבו ההערה הארוכה ביותר, הנוסח הוא: "ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש או בסעודת פורים או סעודת מצוה וכיוצא בהם, אומרים מגדול"...

סיפור נוסף, שגרר כמו קודמו תיקונים ותיקוני תיקונים, מופיע בברכת החודש המתחילה ב"יהי רצון מלפניך". המקור הוא בבבלי, ברכות טז, תפילת רב (למען הסר ספק, כמו שכותב עו"ד, יש לציין שהמדובר באמורא רב). כמו שנהוג בסידורים רבים, ציין מישהו בסוף הקטע: ברכות תפלת רב. כנראה שהיה זה בתקופה שהכתב לא היה ברור, ויהודי אחר סבר שההערה אומרת: בזכות תפלת רב. זה עורר את כעסו של יהודי אחר, שתיקן ל-בזכות תפילת רבים.. מה, רק תפילת הרב חשובה?... אצטט קטע מן הספר "ברוך שאמר" מאת ברוך עפשטיין, על נושא זה... וכן אין זה מן היושר וגם מן הנימוס להיות חפשי בתיקוני נוסחאות בתפילה, בלא יסוד ובלא בסיס ממקור נאמן, ואם נרשה... אין לדבר סוף, וכן לא ייעשה...

ואם כבר נגענו בברכת החודש, נאיר עניין נוסף בטקסט זה. רבים מתפלאים על כך, שהמילים "יראת שמים" מופיעות פעמיים. כמנהג גוברין יהודאין, ניסו למצוא פשר דבר והעלו רעיון חינוכי: לאחר שזכינו ביראת שמים, נמצאת הבקשה לעושר וכבוד – ולכן, אחרי שקיבלנו עושר וכבוד – אולי נפגמה יראת השמים... אכן זה בהחלט ייתכן (חלילה). אבל האמת הרבה יותר פשוטה. בגרסת הגמרות שלנו, יראת שמים נמצאת רק פעם אחת... בסידור המדויק "יושנתם", שערך חברנו אליהוא, טרח להקיף את "יראת השמים" הראשונה בסוגריים, וכך התייתר התירוץ החינוכי...

שבוע העברית

השבוע היה שבוע העברית, כשיום כא' בטבת, יום הולדתו של אליעזר בן יהודה. היה "יום העברית". הרהרתי איך אפשר לציין יום זה בעלונו, ועלה על דעתי הרעיון לנצל האפשרות של שימוש בניבים או פתגמים באופן מעוות, על פי החידוד שטבע חנניה רייכמן: לשון נופל על לצון...

להלן מס הצעות: שאיפה משותפת לשמאלנים ולדתיים? קץ הימין...

כיצד מתלוננים ילדים שאביהם אינו חוסך שבטו? אבינו מלקנו...

מה אתה חש כשאתה מטלפן למשרד ממשלתי? אין אונים...

ערעור לעליון לאחר הרשעה? אשמנו – בגצנו..

כאשר אריק שרון בהיותו ראש ממשלה הצהיר שהוא שוקל להתפטר כי הוא מתגעגע לכבשים שבחווותו – האם הוא חמד לצאן?...

ואם אפשר בשבוע העברית לנצל גם את הארמית, להלן משהו מאירועי השבוע. חה"כ שרן השכל היתה היחידה שהתנגדה לחוק המרכולים, אבל קיוותה ש-כולהון יהון שרן...

מעוללות יאיר: מאיגרא רמא ל – בירה עמיקתא...

הקוראים מוזמנים לשלוח לעלון הצעות נוספות בכיוון זה, גם לאחר שבוע העברית.

חנן אולן

בסיף כבוד צריק אצבוד!

ביום שני שעבר, י"ד בטבת, התקיים בחדר האוכל ערב לימוד וחוויה של הורי ותלמידי בית ספר דע"ת, מכיתות א' – ו'.

נושא הערב היה **כבוד**, שהוא הנושא השנתי בביה"ס (מתוך מעגל שבע שנותי), וזאת מתוך מחשבה שהכבוד ממלא תפקיד מרכזי בכל אחד ממעגלי השייכות בחיינו.

בערב עסקנו במעגלי הכבוד השונים, שבהם ובנוספים אנו עוסקים בביה"ס גם במהלך ימות השנה.

את הערב פתחו שתי קבוצות תלמידים במופע תיפוף קצר על תופי ג'מבה, בהדרכת דרור גומל מבית קמה.

המשיכו בשירה תלמידי הכיתות הנמוכות, בשירים מתוך שיעורי "חוויה יהודית" להם אנו זוכים בביה"ס מידי שבוע, בהובלת נחום.

לאחר הפתיח המוסיקלי, נהנינו מלימוד משותף של הורה – ילד, שעיקרו היה שיח בנושא **כיבוד הורים**. הרגשה מיוחדת לראות מאות ילדים לומדים ומשוחחים עם הוריהם בנושא שהוא מעשי ונוגע לכולם.

בסיום הלימוד התכנסנו לאסיף ולדברי סיכום מפי הרב ארי.

בהמשך עברו הנוכחים בין תחנות שכללו משחקים מקוריים, הפעלות שונות ותחנות יצירה בנושאים של **כבוד לזולת, כבוד לסביבה וכבוד למדינה**.

קינחנו את הערב במחרוזת ריקודים, שהייתה כולה מחווה של כבוד למדינת ישראל החוגגת השנה 70.

בסיום הערב קיבלה כל משפחה מתנה - דיסק שירים מתוך שיעורי "חוויה יהודית", שהפיקו נחום ורועי גולן בליווי קולי של תלמידי בית הספר.

אפי אפי

מולחנו של מנהל הקהילה

טוב מראה עיניים

ביום שלישי האחרון התכנס פורום מכובד שכלל בין היתר את תמיר - ראש המועצה, אמיתי פורת - מזכ"ל הקבה"ד, קינלי - מקים ומנהל רשת החינוך של הקבה"ד, ונציגי סעד לשיבה ארוכה אשר דנה באתגרים העומדים בפנינו בהפעלת "נקודת ח"ן". אגב, בהתאם להחלטת האסיפה מלפני שנה וחצי, המזכירות החדשה באחת משיבותיה הראשונות תשמע סקירה בנושא ותביא את המלצותיה בפני האסיפה.

בערבו של אותו יום התקיים "ערב המונולוגים" המסורתי עם בנות שיכבה י"א של "נקודת ח"ן". ישבתי כל ההופעה וישיבת הבוקר מהדהדת באוזניי. הסתיים הערב המרגש הזה, ירדתי למשרדי ושלחתי את המייל הבא לכל משתתפי הדיון:

*"אנשים יקרים, לפני עשר דקות הסתיים ערב המונולוגים המסורתי של 'נקודת ח"ן'.
הצרכים של עולמות תלמידות כיתה י"א ומצלות כל אחת בדרכה את סיפורי האישי או קטע
מחנך."*

*ישנו היום עצה ארוכה לחשוב ולראות איך מקיימים את המצפף החינוכי החשוב הזה ואני
אומר לכם שכל דמעה שנשרה מציני במהלך הערב, והיו לא מצט כאלה, רק חינקה אותי
כך שלא יצלה על הדעת שהמוסד הזה ייסגר. כל כך הצטערתי שלא דאגנו שתגישו ליצירה
הזה, כי אחריו נאמרות השאלות.*

*נכון עם 'התכנסות ודמעות' לא הולכים למכולת ולאן לנו נותרה המלאכה הזו פשוטה
לדאוג, שהאר הזה ימשיך לדלוק ולהאיר עוד ועוד נשמות של בנות ישראל, שמציעות
לכאן משאל תחתיות ומוצאות כאן את הדרכים לעלות בסולם אט אט ולהפיק שכל חלום
שהן רוצות הן יכולות להשיג. או מילימטר שאמרו הבנות והיו על התפאורה: "החלום
שלנו הוא לצוץ, ולתת לחלומות שלנו כנפיים".*

מי שלא פינה ערב והגיע, הפסיד.

זה מדיר שינה מעיניים

שני האירועים האחרונים עליהם דווח לציבור, הפריצה לחדרו של עמיחי שלומי וגניבת כלבו האהוב, והפגיעה
החמורה ברכבם הפרטי של אילנה ומוישליה, על ידי חיתוך שני צמיגים, מדירים שינה מעיני. לסדום היינו?
לעמורה דמינו? בליבי תפילה שמדובר בעבריינים מחוץ למקום, אך אין לנו הוכחות לכך. המשטרה ומחלקת
החקירות של נתיבות מעורבות בפרשיות החמורות האלה והלוואי וימצאו המבצעים. אם למישהו יש תובנות
כיצד נמנע את האירוע הבא, אשמח לשמוע.

באסיפת החברים בשבוע שעבר קיבלנו החלטה על שינוי בהפעלת ארוחת הבוקר. לא אחזור על כל מה שנכתב ונאמר, ובכל זאת מספר דגשים:

- א. עלות הארוחה – הסועדים משלמים עד היום וגם לאחר השינוי את עלות האוכל בלבד. כל עלויות התפעול (עבודה, אנרגיה וכד') משולמות מהקופה הציבורית. אז מדוע המחיר כה גבוה? ראשית שיטת התשלום משתנה מתשלום פר פריט לתשלום גלובלי. שנית, כפי שצינתי באסיפה, אם ננקוב מחיר נמוך ונגלה שטעינו יאמר שאנחנו הולכנו שולל. בחרנו ללכת בדרך ההפוכה, לנקוב מחיר גבוה ולתקן כלפי מטה ככל הניתן על פי העלות בפועל.
- ב. כפי שהתחייבנו, המחיר ייבדק אחת לחודש ואם יתברר שהעלות נמוכה יותר, המחיר ירד בהתאם. אף אחד לא מתכוון "לעשות קופה" על גב החברים האוכלים.
- ג. אני פונה לכל החברים שאוהבים את המפגש החברתי החשוב בארוחת הבוקר, לתת צ'אנס למהלך ולא לפרוש ישר בגלל המחיר... פרישה שכזו תביא לכך שלא נוכל לממש את ההחלטה וחבל.
- ד. תיקוטי שנצליח להשלים את ההכנות עד סוף החודש ו"בר"ח פברואר", נצא לדרך עם השינוי.

משולחנה של הנהלת האגודה הקהילתית

הנהלת האגודה התכנסה לישיבתה הראשונה לשנת 2018. הסעיף המרכזי היה הצגת תקציב האגודה לשנה זו ולאחר מפגש עם כמה ממנהלי הפעילויות הגדולות ודיון, אושר התקציב. שתי נקודות מרכזיות עלו בדיון ונדרש להן בהמשך הדרך:

- א. התבוננות מחודשת על מקומה של מערכת החינוך החברתי, לא רק כמערכת של הורי הילדים אלא כמערכת קהילתית מרכזית בעלת השפעה גדולה על אופייה וחוסנה של הקהילה.
- ב. עלה הרצון לבחון אחרי שנים רבות את הנחיצות של חלק מהשרותים הקהילתיים כגון ספריית הילדים, לגעת בטבע ועוד. בחינה שכזו יכולה להתרחש על ידי סקר מקצועי או בדרכים נוספות.

סוכם לכלול את הנושאים הללו בתכנית העבודה של הנהלת האגודה בשנה הקרובה. בסעיף השני, אושרה המלצת צוות האיתור לבחור בשקמה יניב-כספי כמרכזת ועדת דת לשלוש השנים הבאות. שיקמה הציגה את תפיסתה בנושא בפני ההנהלה ומינויה יובא לאישור באסיפת האגודה בעוד שבוע וחצי. הנהלות האגודה והקהילה אמורות להתחלף בתקופה הקרובה ופרטים בעניין יפורסמו לציבור.

תזכורות חשובות

- "המגבונים לפח וכולנו נשמח" – זמן רב לא חזרנו על כללי הברזל האוסרים השלכת מגבונים למערכות הביוב. בחודשיים האחרונים, חזרנו אחורה, וגלישות הביוב באזור "נקודת חן" בלתי נסבלות. אנא הקפידו על הכללים וזכרו כי מה שנוזק אצלכם, יוצא בהמשך הדרך אצל מישהו אחר...
- מיון פסולת גדולה – רבות כבר נאמר ונכתב על הצורך למיין פסולת בהתאם לכללים המפורסמים מעת לעת. גזם וריהוט עץ בלבד – ליד בית הספר החדש. מכשירי חשמל ליד הרפת. פסולת בניין חייבת להתפנות על ידי הקבלן לאתר מורשה ודברים נוספים בתאום עם אלי סימון לאתר מאחורי סיפן. חוסר ההקפדה על הכללים מונע מאיתנו אפשרות לפנות את הזבל, ומעמיס עבודה קשה על אלי סימון ועוזריו.

- כבוד לזולת – מקובל בקהילתנו שבשבת בין 14:00 ל- 16:00 מקפידים על שקט ומאפשרים את מנוחת השכנים. בואו נדאג כולנו שילדינו יבלו בשעות אלה במקומות המתאימים (בני עקיבא, ספריית הילדים, לגעת בטבע וכד') ולא ישחקו בינות לבתי המגורים.

- חניות ביום יום – כלי הרכב הולכים ורבים וכפי שידענו מראש, הסדרת החניות בשטח הקיבוץ הישן, לא מאפשרת חניית כל אחד ליד ביתו. חניה על הכביש (חסימת נתיב) או על המדרכה מהוות סכנה להולכי הרגל ולתאונות. בבקשה החנו כחוק, גם אם זה דורש מכם ללכת 100 מ' מחניה פנויה לביתכם.

קול מצהלות חתנים מחופתם...

- חיים פרידמן ובח"ל דוריה זעירא הודיעו על כוונתם להינשא בשעה טובה ומוצלחת. החתונה תתקיים בע"ה ביום ראשון י"ז באדר (04.03.18) באולמי "דוריה" שבשדה יואב. הזוג יתחיל את דרכו בגני טל. מזל טוב לזוג הצעיר, להורים המאושרים סנדי ויעקב ולכל המשפחה.
- ידידיה סגל (וויזל) ובח"ל גיל ויספלנר הודיעו על כוונתם להינשא בשעה טובה ומוצלחת. החתונה תתקיים בע"ה, ביום חמישי אור לכ"ב באדר (08.03.18) באולמי טופ דוראן ברחובות. הזוג יתחיל את דרכו בסעד. מזל טוב לזוג הצעיר, להורים המאושרים רוזי ורני, לסבתא גינין ולכל המשפחה.

רשמו ביומנים-

לפנינו שלוש אסיפות:

- אסיפת חברים (קיבוץ) ביום ראשון הקרוב, כ"ז בטבת (14.01) - אישור התכנית העסקית.
- אסיפת מתיישבים (אגודה קהילתית) ביום שלישי ז' בשבט (23.01) - אישור תקציב האגודה הקהילתית.
- אסיפת חברים (קיבוץ) ביום שני, י"ג בשבט (29.01) - אישור תקציב קהילת הקיבוץ.

המשך חורף טוב וחודש טוב

נחמ

אסיפת נשים ראש חודש ט"ב

יקרות, הנכן מוזמנות לערב שירה והודיה, יצירה וצמיחה לכבוד ר"ח שבט הבא עלינו לטובה

ביום רביעי א' בשבט 17/1/18 בשעה 20.30 בבניין ההנהלה בני"ס החדש.

אנא הביאו אתכן קרש לחיתוך, קולפן וסכין.

החי בשמחה – מקיים רצון הבורא! (הבעש"ט) - בואו בשמחה!

רחמי וליאור לנדאו

הודעה

את שני העלונים הבאים לפרשות "בא" ו"ובשלח" - יערוך גדי סמואל.
לפרסום מאמרים/הודעות, יש לתאם מראש עם גדי בטלפון: **0525340566**
לשלוח למייל העלון: alim@saad.org.il ולוודא עם גדי שהמייל הגיע.

בניט מספריט

נארח את ריקה אל עמי - דדון
 ריקה רס"ן רמ"ד מיון ושיבוץ מקא"ם
 נשמע ממנה על: "מנערי רפול לחיילי וחיילות אית"ן"
 אתגר הגיוס של חיילים בעלי קשיי הסתגלות לצה"ל.
 יום שני, כ"ח בטבת, ה' 15.1.18, בשעה 20:45, במועדון לחבר.

הציבור מוזמן - ו. תרבות

לאילנה ומויסליה אינגברט מלז טוב לבת המצווה של הנכדה
 אור - בתם של רצות ואילון אינגברט
 איחולים לשמחות ולנחת!

אלאה ולאברהם ימיני מלז טוב להולדת הבן
 נכד לעלית ואבי מצוז בן ליסכה ומשה מצוז
 איחולים לשמחות ולאשר!

אנטז ולצור בן עמי מלז טוב לנישואי הבן
 אורי עמ"ל איולה
 לערבה ולמשה ולכל המשפחה המורחבת
 איחולים לשמחות ולנחת!

לשרה ושמה בלס מלז טוב להולדת הנכדה
 בת לעירון ולנצט בלס
 איחולים לשמחות ולנחת!

לרתם ולבוצז - מלז טוב לרצל נישואיכם
 לדרורית ולאבי וייס, לכרמלה ולשלומיק קוט ולכל המשפחה המורחבת
 איחולים לאשר ולשמחות!